

Arrest

nr. 221 195 van 15 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. OGUMULA
Generaal Geneesheer Derachelaan 127/3
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 november 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 maart 2019.

Gelet op de beschikking van 16 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Met toepassing van artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3^e van de Vreemdelingenwet moet het in artikel 39/2 van dezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is.

In het onderhavige geval is de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurd op 31 oktober 2018. Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 19 november 2018, is ingediend buiten de wettelijke termijn.

Het in het verzoekschrift aangevoerde betoog hieromtrent doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling.

Het beroep inzake voormelde beslissing komt derhalve onontvankelijk voor.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 11 maart 2019, voeren verzoekende partijen aan dat zij bijkomende stukken hebben neergelegd, met name de bewijzen van de afgifte van de bestreden beslissingen. Volgens verzoekende partijen is de woonplaatskeuze op het CGVS en is het logisch dat de beroepstermijn slechts begint te lopen op het moment dat de beslissing wordt afgegeven.

De Raad wijst erop dat conform artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet het in artikel 39/2 van diezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift moet worden ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. De termijn vervat in voormeld artikel is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De strengheid van de wet kan worden gemilderd in geval van overmacht. Er is sprake van overmacht indien verzoekende partijen een gebeurtenis is overkomen die hen volkomen vreemd is, die het hen onmogelijk maakt hun verplichtingen na te komen en waaraan zijzelf geen schuld hebben (RvS 9 oktober 2003, nr. 124.058). *In casu* is er duidelijk geen sprake van overmacht.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen conform artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet woonplaats hebben gekozen op het Commissariaat-generaal (administratief dossier, stuk 10Z, “*Verklaring betreffende de woonstkeuze*” van 28 september 2018). Verzoekende partijen betwisten deze woonplaatskeuze niet.

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt voorts dat de kennisgeving van de bestreden beslissingen wel degelijk op 31 oktober 2018 is gebeurd (administratief dossier, stuk 1, “*Bewijs aangetekende zending beslissing*”), en niet op 9 en 13 november 2018 zoals zij vergeefs voorhouden

(bijkomende stukken). De aangetekende brieven werden, waarmee de kennisgeving van de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/57, §2, 2° van de Vreemdelingenwet gebeurde, (terug) ontvangen op het Commissariaat-generaal, de door verzoekende partijen gekozen woonplaats. Uit het administratief dossier en de bijkomende stukken blijkt dat verzoekende partijen pas op 9 en 13 november 2018 de bestreden beslissingen zijn komen afhalen op het Commissariaat-generaal. De Raad benadrukt dat het de verantwoordelijkheid is van verzoekende partijen om, daar zij woonplaatskeuze gedaan hebben op het adres van het Commissariaat-generaal, tijdig na te gaan of er voor hen correspondentie is toegekomen.

De argumentatie van verzoekende partijen dat zij pas kennis hebben gekregen van de bestreden beslissingen op 9 en 13 november 2018, wijzigt niets aan en werpt geen ander licht op het voorgaande. Immers, het gegeven dat verzoekende partijen pas op 9 en 13 november 2018 kennis zouden hebben gekregen van de bestreden beslissingen, doet op generlei wijze afbreuk aan voorgaande vaststelling dat de kennisgeving van de bestreden beslissingen wel degelijk al eerder op 31 oktober 2018 geschiedde, dit op correcte en rechtsgeldige wijze overeenkomstig artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet.

De kennisgeving van de bestreden beslissingen is dus (wel degelijk) gebeurd op 31 oktober 2018. Bijgevolg was 6 november 2018 derhalve de eerste dag van de beroepstermijn, zodat, gelet op de beroepstermijn van tien dagen, 15 november 2018 de vervaldag was. Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 19 november 2018, is dan ook ingediend buiten de wettelijke termijn.

Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Het op 19 november 2018 ingediende beroep is laattijdig en bijgevolg onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS